

Metodyka resocjalizacji i profilaktyki w środowisku zamkniętym - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka resocjalizacji i profilaktyki w środowisku zamkniętym
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-MRPSZ
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Konwersatorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przekazanie studentom wiedzy na temat podstaw metodyki resocjalizacji oraz konstruowania projektów profilaktycznych w środowisku zamkniętym. Naukowe wykorzystywanie sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych (w jednostkach penitencjarnych i zakładach poprawczych) postaw społecznie nieakceptowanych

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, kryminologii i prawa

Zakres tematyczny

Na wykładach i ćwiczeniach realizowana jest następująca problematyka:

Treści wykładów:

Wprowadzenie do metodyki resocjalizacji w oparciu o teorie socjalizacji według J. Tillmana

Analiza Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r., w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. z dnia 29 sierpnia 2003 r.)

Zakład karny jako instytucja wychowawcza

Procedura penitencjarna w aresztach śledczych i zakładach karnych

Teorie przestępczości w ujęciu interdyscyplinarnym

Techniki oddziaływań socjoterapeutycznych w jednostkach zamkniętych

Metody resocjalizacji i profilaktyki wśród osadzonych kobiet i mężczyzn

Trening zastępowania agresji (TZA)

Treści konwersatoriów:

Warsztaty rozwijające umiejętności interpersonalne

Warsztaty rozwijające umiejętności prospołeczne

Metody pracy penitencjarnej i profilaktycznej w środowisku instytucji totalnej

Zachowania dysfunkcyjne u osób przebywających w środowisku zamkniętym i sposoby zapobiegania

Trening zastępowania agresji (TZA)

Metody kształcenia

Wykład: wykład tradycyjny

Konwersatorium: praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, zajęcia w jednostce penitencjarnej ze skazanymi

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
2R.W1. Student zna i rozumie metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; założenia, metody i formy realizacji socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatru resocjalizacyjnego, resocjalizacji przez sport, muzykoterapii, plastykoterapii i dramy; metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych	• K_W12	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test końcowy	• Wykład • Konwersatorium
2R.W2. Student zna i rozumie metodykę oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; teoretyczne podstawy środowiskowych oddziaływań metodycznych; zasady współpracy wychowawców ze środowiskiem otwartym; metody pracy nauczyciela, wychowawcy i pedagoga szkolnego, realizujących zadania resocjalizacyjne, kuratora sądowego, w ośrodkach kuratorskich; metody twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; zagadnienie superwizji w resocjalizacji; metody pracy resocjalizacyjnej w środowisku lokalnym i placówkach wsparcia dziennego streetworkerów i pedagogów podwórkowych	• K_W12	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test końcowy	• Wykład • Konwersatorium
2R.U1. Student potrafi analizować metodykę oddziaływań w placówkach resocjalizacyjnych; analizować i stosować teoretyczne podstawy instytucjonalnych oddziaływań metodycznych; analizować i stosować socjotechniki, psychotechniki, antropotechniki i kulturotechniki; analizować i stosować metody twórczej resocjalizacji w placówkach: teatr resocjalizacyjny, resocjalizację przez sport, muzykoterapię, plastykoterapię i dramę; analizować i stosować metody wspierające proces readaptacji i reintegracji społecznej; stosować metodykę pracy wychowawcy w specjalnych ośrodkach szkolno- -wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; analizować i stosować podstawy metodyczne pracy wychowawcy w aresztach śledczych i zakładach karnych; określać przyczyny stresu i wypalenia zawodowego pedagogów resocjalizacyjnych	• K_U06 • K_U07	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test końcowy	• Wykład • Konwersatorium
2R.K1. okazywania empatii uczniom lub wychowankom potrzebującym wsparcia i pomocy	• K_K04	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Wykłady:Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia testu wynosi 4.5. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń

Konwersatorium: konwersatorium z przedmiotu kończy się zaliczeniem na ocenę. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest udzielanie odpowiedzi przez studenta na pytania sformułowane przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń

Ocena końcowa: Ocenę końcową stanowi średnia arytmetyczna ocen z konwersatorium i wykładów.

Literatura podstawowa

1. Ambrozik W. (2003), Młodociani mordercy. Poznań.
2. Bonda K. (2009), Polskie morderczynie. Warszawa.
3. Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa
4. Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów.
5. Przybyliński S. (2008), Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków.
6. Pastwa-Wojciechowska B. (2007), Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka. Kraków.
7. Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków.
8. Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań.
9. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r., w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. z dnia 29 sierpnia 2003 r.)

Literatura uzupełniająca

1. Pytko L. (1995), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne. Warszawa.

2. Wolska A. (1999), Wybrane warunki socjalizacji zabójców. Szczecin.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 03-12-2019 10:09)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ